

Inauguració de l'Oficina de la UOC a Colòmbia

Hotel Marriot

Dr. Castells,
Rectors,
Senyores i senyors:

Segons una enquesta recent, Colòmbia és el segon país més feliç del món, tan sols superat per les remotes illes Fiji¹. En línia amb la bona sort colombiana, jo us reconec avui que sóc el rector més feliç del món.

Ho soc en el pla institucional, perquè la inauguració d'una oficina de la UOC a Colòmbia és la culminació d'un treball començat ja fa quinze anys d'intercanvi, de col·laboració i d'aprenentatge mutu.

L'assistència d'amics i personalitats reconegudes, però sobretot de nombrosos col·legues —representants acadèmics de la universitat colombiana—, ens confirma dues coses:

primer, que la nostra trajectòria ens avala, i, segon, que els anys vinents haurem de treballar per fer-la fructificar encara més, tant amb els projectes que ja estan en marxa com amb els que vindran més endavant, en part facilitats per aquesta nova oficina.

«En l'aposta per Colòmbia hi ha unanimitat. Aquesta nova oficina respon a un compromís ferm, coherent amb una estratègia meditada.»

Com sabeu, tot i que les persones passen i les institucions queden, hi ha certes línies de treball que agraeixen la coherència. I en l'aposta per Colòmbia hi ha unanimitat.

Aquesta nova oficina respon a un compromís ferm, coherent amb una estratègia meditada.

¹ HAPPINESS, HOPE, ECONOMIC OPTIMISM. Gallup International's 41st Annual Global End of Year Survey, Octubre-Desembre 2017, <http://www.gallup-international.com/surveys/happiness-hope-economic-optimism/>

A la satisfacció institucional s'hi ajunta la personal, satisfacció personal del meu equip i de tots els qui formem la UOC: des dels becaris predoctorals acabats d'incorporar fins, si m'ho permet, al professor Manuel Castells, referent internacional pels seus treballs sobre la societat de la informació i persona clau en la creació de l'IN3 —el centre de recerca de la UOC especialitzat en la interacció del món digital amb l'activitat humana—, a qui vull agrair que ens acompanyi en un dia de tanta importància i felicitat.

Em referia en començar a quinze anys de vincles, vincles tant en recerca com en ensenyament i formació, per mitjà de col·laboracions amb institucions acadèmiques colombianes i amb la mateixa administració pública, perquè estem fermament compromesos en la incorporació de l'ensenyament superior en línia de qualitat en el sistema universitari d'aquest país.

Aquesta aposta es concreta en projectes com les beques ofertes en col·laboració amb ICETEX, que permeten cursar màsters universitaris,

o la iniciativa coliderada per la Universitat dels Andes i la UOC per a analitzar la implantació de les TIC a les universitats colombianes, i també la seva relació amb les metodologies docents i el seu impacte en el rendiment acadèmic.

Són només alguns exemples, perquè també em podria referir als màsters conjunts amb les universitats d'Antioquia, Bucaramanga i la Pontifícia Bolivariana,

o al programa de mobilitat virtual que ha permès que estudiants de les universitats UNIMINUTO i Cooperativa de Colòmbia puguin cursar assignatures en una universitat virtual com la UOC,

o a la col·laboració amb el Centro Nacional de Memoria Histórica en un projecte internacional de recuperació del passat.

Totes aquestes complicitats i col·laboracions justifiquen, per elles soles, l'obertura d'una oficina a Colòmbia, ja que volem honorar els nostres compromisos amb el nivell més alt d'exigència i satisfacció per a totes les parts.

Igualment, també volem millorar l'atenció dels nostres estudiants i dels nostres titulats, que aviat arribaran a la xifra de 3.000.

I, malgrat tot, la nostra ambició és més gran. Sempre ha estat més gran.

La UOC va néixer fa poc més de vint anys amb l'objectiu de facilitar un accés més universal als estudis superiors en una aposta decidida per la formació al llarg de la vida. Hauríem pogut copiar els models que ja hi havia d'universitats a distància, però ens vam estimar més aprofitar l'oportunitat de les llavors naixents tecnologies de la informació i la comunicació per a inventar una universitat sense distàncies.

«Ens servim de la tecnologia per a crear un nou model educatiu basat en l'aprenentatge de l'estudiant, en què l'acompanyament docent situa l'alumne al centre del procés de formació.»

Ens servim de la tecnologia per a crear un nou model educatiu basat en l'aprenentatge de l'estudiant, en què l'acompanyament docent situa l'alumne al centre del procés de formació.

Ha estat precisament la qualitat del nostre model educatiu el que ens ha garantit ser referents en el sistema universitari espanyol i membres rellevants de l'espai europeu d'ensenyament superior.

La tecnologia és el mitjà: imprescindible, però no l'essència. El que ha estat fonamental ha estat la nostra capacitat per a adaptar-nos a les necessitats de la societat, la nostra actitud proactiva davant els reptes de la modernitat.

«La virtualitat ens ha permès crear un model educatiu inclusiu, capaç de reforçar el paper de la universitat com a element transformador de la societat.»

La virtualitat ens ha permès crear un model educatiu inclusiu, capaç de reforçar el paper de la universitat com a element transformador de la societat.

La qualitat del model ens ha garantit la continuïtat.

Dues dècades després, lluny d'haver esgotat el potencial trencador, l'ensenyament virtual manté la seva vigència i ens continua oferint un gran potencial en àmbits tan

decisius com la salut, el desenvolupament, el turisme sostenible o la ja esmentada formació contínua.

Ja ho suggereix des del mateix títol de la seva conferència el professor Castells: «La universitat en l'era de la informació», perquè, senzillament, el centre superior i de recerca que no s'adapti a aquesta nova etapa tecnològica-industrial és condemnat a l'obsolescència.

Tanmateix, insisteixo, aquesta utilitat de la formació en línia ha d'anar acompanyada d'una necessària exigència d'excel·lència, d'experiència reconeguda, de resultats contrastats, de voluntat de repercussió social, de transformació ciutadana, de foment de la diversitat, d'articulació cívica.

És aquí on pensem que la UOC pot esdevenir un bon aliat per a les institucions, les universitats i la societat colombianes.

Aquest és, en el fons, l'objectiu últim de la nostra nova oficina a Colòmbia: ser útils, crear aliances, reforçar vincles, des de la nostra Barcelona originària, la Medellín espanyola, per tal com les dues comparteixen agermanament i una aposta decidida per la tecnologia i la innovació...

Com us deia, des de la Barcelona mediterrània, volem oferir el nostre coneixement i saber fer, la nostra experiència com a universitat oficial en el context espanyol i europeu, la nostra vocació de servei i col·laboració en l'objectiu comú d'educar, de formar, de crear i multiplicar el coneixement.

Deia el filòsof anglès Bertrand Russell que l'única cosa capaç de redimir la humanitat era la cooperació.

La nostra expectativa és una mica menys transcendent però igualment rellevant: creiem en la cooperació com el camí més curt per a ajustar el model UOC a les demandes de la societat colombiana, a les fortaleces de les seves universitats i a les previsions de les seves institucions.

I vaig acabant.

Al començament us definia la UOC com una universitat sense distàncies:

sense distàncies perquè la tecnologia ens permet ser avui gairebé omnipresents sobre el territori —de Medellín a Bogotà, passant per Riohacha i Leticia, i fins a l'últim racó

connectat a la xarxa—; perquè el nostre model s'adapta al ritme de l'estudiant i a les exigències de la societat; perquè el nostre objectiu és facilitar l'accés a la formació a tothom qui hi estigui interessat, sigui on sigui.

Moltes gràcies

Josep A. Planell